

JACK HOBSON-DUPONT: A BENZO KÖNYV

1.FEJEZET

TOLERANCIÁBAN

Talán a levegő alacsony légköri nyomása miatt, a fénynek van egy kivételes minősége közvetlenül mielőtt jönne egy hurrikán. Természetfölötti fényvel bevont felhőkből szálltam le és landoltam a Norman Manley Nemzetközi Repülőtéren Kingstonban, Jamaikában. Egyenesen a hotelbe mentem és mire megérkeztem elkezdtek megjelenni a sűrű esőfelhők első csoportjai. Emlékszek milyen perverz izgalmat éreztem attól a gondolattól hogy szánt szándékkal mentem egy olyan helyre ami felé úton volt a hurrikán. De az utazás fontos volt. A testvéremmel közösen volt egy kis vállalkozásunk és, jelentős nehézségek árán, kötöttünk egy üzletet magas minőségű szemétszállító kocsik eladására a jamaikai kormánynak. Ebből az első üzletből kiindulva abban reménykedtünk hogy csúcstechnikájú szilárd hulladékkezelésre gyártott komposztáló rendszereket fogunk tudni eladni az ország számára. Nem volt egy kifejezetten szép kaland, de örömmel töltött el az a gondolat hogy egy hulladékfeldolgozásra kialakított modern létesítmény csökkenteni fogja az ezzel járó betegséghordozókat, és az én erőfeszítéseim miatt, az emberek egészségesebb életet tudnak élni.

Az üzlet tulajdonképpen meg volt kötve de volt még egy utolsó rész amit el kellett intézni és ezért voltam én Jamaikában. Egy bizonyos mérnöki cég ügyvédjével kellett találkoznom, aminek a tulajdonosa jelentős erőt képviselt a helyi politikai környezetben. A feladatam annyi volt hogy várjak a hotelben amíg az ügyvéd fel nem hív hogy megbeszéljünk egy találkozót.

Egy luxus hotel felső szintjén elszállásolva elbűvölődve néztem ahogy a hurrikán lecsapott. A süvöltő szelet, az ablakokat zörgető esőt, a villogó fényeket ahogy az elektromos erő ingadozott, mind izgalmasnak találtam. Összehasonlítva azokkal a hurrikánokkal amelyek, évekkel később, lerombolták az USA Mexikói-öböl partvidékét, ez a vihar csak egy kis dolog volt, de izgalmas volt látni a nyers erejét és a szépségét. A hurrikán keresztül ment a szigeten és az ezt követő napokban a tervezett programok zűrzavarba kerültek. Nem tudtam tenni mást minthogy vártam a telefonhívást az ügyvédtől.

Reggel felkeltem, lezuhanyoztam és kivettem az üzleti öltönyömet az ágyra hogy bármelyik pillanatban fel tudjam venni. Aztán félig felöltözötten ültem a nyirkos, trópusi levegőben és olvastam a könyveket amiket magammal vittem, és játszottam az elektromos gitárral a fülhallgatón keresztül. Általában örömmel töltök el időt egymagamban de ezek alatt a napok alatt észrevettem valami... különösét. Egy homályos érzés volt, ami egy kissé izgulékonyra és zavarodottá tett ami arra kényszerített hogy lepihenjek annak ellenére hogy biztosan nem voltam fáradt. Valami egészen bizrtosan nem volt jó velem, de nem tűnt úgy hogy bármilyen módon is beteg lennék. A napok elkezdtek egymásba olvadni és az alvásom furcsává vált.

Az egyik nap amikor próbáltam kitalálni hogy mi az amit érek volt egy megérzésem hogy csokoládéra van szükségem. Felöltöztem, lementem a boltba a hallba és vettem egy szelet csokoládét. Visszavittem a hotelszobába aztán óvatosan

feltörtém és megettem. Három kis darab után egy kissé ismét magamnak éreztem magamat. Félretettem a csokoládé szeletet és a következő három napban darabonként megettem mintha orvosság lenne.

Az ügyvéddel viszont soha nem találkoztam. Helyette találkoztam a nővérével, aki maga is egy ügyvéd. Mivel nem mondott el nekem semmit közvetlenül, megtudtam egy üzlettárustól hogy az üzlet az utolsó pillanatban meghiúsult. A szereplők közötti politikai cselszövés egy szakadást okozott a különböző érdekcsoportok között. Visszarepültem az Államokba. Később megtudtam hogy a kormány rosszabb minőségű teherautókat vásárolt, később pedig megtudtam hogy ezek az önkormányzat területén rozsdásodtak el.

Miután hazatértem Jamaikából a 'különös' érzést már nem tudtam csokoládé darabokkal elnyomni. A következő hónapom alatt az állapotom leromlott. Egy mélységes fáradtság uralkodott el rajtam, olyan erős fáradtság hogy voltak idők hogy lehetetlennek tűnt még az is hogy felemeljem a kezeimet. Folyamatosan kimerült voltam miközben nem tudtam aludni. Annyira ideges voltam hogy semmilyen stimulációt nem tudtam tolerálni egyáltalán. Nem tudtam zenét hallgatni, nem tudtam televíziót nézni. Az egyetlen vígaszom amim volt, hogy dagályos rejtélyes regényeket olvastam az 1930-as évekből mielőtt aludni mentem.

Egy brutálisan hideg tél állt be és az állapotom rosszabbodott. A kunyhót amiben élek csak egy fa kályha fűtötte és normális körülmények között ez nekem elég is. Általában üdítőnek találtam hogy egy hideg házban ébredtem fel és utána aprófát kell vágnom hogy begyűjtsam a tüzet. Most azonban olyan gyenge voltam, hogy maga a mozgás is megrémisztett. Egy kínzásnak tűnt hogy meggyűjtsam a tüzet a kandallóban. Ráadásul a 3 köbméternyi fa amit vettem az ősszel nem volt rendesen kiszárítva mert folyamatosan bökdösni kellett hogy ne aludjon el. A következő hónap végére olyan állapotba kerültem hogy egyszerűen csak ültem egy matracágyon a földön, egész nap, és a kályhát fűtöttem és próbáltam életben maradni.

Összehúztam magam a matracon és próbáltam aludni, de az alvás legjobb esetben is csak szórványos volt. A mentális állapotom leromlott. Képtelen voltam tolerálni a stimulációt. A telefon csöngése olyan volt mintha valaki egy főzőedényt csapkodna a fülem mellett, miközben az idegeim ugráltak a hang hatásától. Kikapcsoltam a telefonon a csörgést hogy megkíméljem ettől magam. A legnehezebb dolog az életemben a zuhanyzás lett. Ahogy múltak a napok egyre koszosabb lettem és elszánt vágyat éreztem hogy lezuhanyozzak. Nehéz volt bevonszolni magamat a zuhanyzóba és felkapcsolni a csapokat. És aztán levenni a melegítőmet a hideg levegőben és ott állni a folyó víz alatt messze, messze túlságosan stimuláló élmény volt számomra. Sokszor csak addig jutottam el hogy elindítottam a zuhanyt, de arra már nem volt energiám hogy levetkőzzek és beálljak a zuhanyba. Ilyenkor elzártam a csapokat és visszamentem a matracomra a földön, és reméltem hogy a következő nap több sikerrel járok. Volt hogy egy, kettő, vagy akár három hét is eltelt mire összeszedtem az erőt, mind fizikálisan mind mentálisan, ahhoz hogy lezuhanyozzak, és amikor ez megtörtént az érzés hogy ott állok a vízszugárban és felváltva hideg az egyik testrészem majd a másik, elképesztően gyötrelmes volt, majdnem elviselhetetlen. Megtörölközni a zuhanyzás után önmagában is egy kihívás volt. Alig bírtam elviselni az ingerlést, majd hálásan visszahúztam a melegítőmet aztán összeestem a matracon egy paplan alatt.

Mi az isten volt a baj velem ?

Az előző nyáron babézióvizist kaptam egy kullancs csípéstől. Egy kezelés megszabadított a parazitáktól, de soha nem gyógyultam meg igazán. A legalkalmasabb pillanataimban leültem az internet elé és kerestem az okát annak hogy mi baj lehet velem. A tüneteim megegyeztek az akut Krónikus Fáradtság Szindróma tüneteivel, és azt találtam hogy ennek az állapotnak van egy változata amit Vírus Utáni Fáradtság Szindrómának hívnak. Hasonlóan a Krónikus Fáradtság Szindrómához ennek az állapotnak a diagnózisát sem lehetett tudományosan igazolni. Más szavakkal nem volt olyan orvosi vizsgálat amivel ki lehetne mutatni egy vírust, vagy bárminek a hiányát ami szükséges az egészséghez. Volt amikor azt gondolták hogy az Epstein-Barr Vírus okozza a Krónikus fáradtság Szindrómát, de ezt később megcáfolták. Sok embernél, akinek soha nem volt ezzel összefüggő betegsége, mutatnak ki ellentesteket Epstein-Barr Vírus ellen vérvizsgálatokban, ami arra utal hogy valamikor EBV-nek voltak kitéve. A legtöbb amit ki lehet jelenteni, hogy az Epstein-Barr kapcsolatban áll a Krónikus Fáradtság Szindrómával és mononukleózissal, de nem az okozója ezeknek az állapotoknak.

Így hát abban a hitben éltem hogy fáradtság szindrómám volt a babéziózis eredményeképpen és lemondtam arról hogy valaha jobban leszek. Néhány hónap után támadt egy gondolatom. Elkezdtem gondolkodni azon hogy nem lehetséges-e hogy az állapotom valamilyen módon pszichoszomatikus. Elvégre, a fizikai kimerültségtől eltekintve, mentálisan is károsodtam emellett. A gondolkodásom ködös volt, zavaros, és az érzelmi állapotom gyászos. Régebben szedtem egy antidepresszánt, amiről az előző évben szoktam le. Mi van ha az állapotom valamiféle depressziós állapot ? Mi van ha a szervezetem hozzá szokott az antidepresszánszhoz és azért működik rosszul mert már nem szedem ?

Kísérletként úgy döntöttem hogy beveszek egy kis adag Effexor SSRI antidepresszánt, amit előzőleg is szedtem. Eltörtem az egyik 'kis rovátkás pirulát' és bevettem a felét, ami a huszonöt százaléka volt az előző adagomnak. Elszabadult a pokol. Amikor ez a kis adag Effexor elérte az idegrendszeremet egy kízó érzés járta át az egész testemet. A gondolataim örülten kezdtek száguldani. Akárhányszor becsuktam a szememet, egy kízó mentális káoszba merültem, mintha egyszerre három álmod néznék vagy egy tucat rádióadót hallgatnék egyszerre. Ez azonnal eltűnt amikor kinyitottam a szemem, és visszatért amikor becsuktam. Elkezdtem idegesen remegni kontrollálatlanul, volt amikor erőszakosan. Egy elmondhatatlan horror kerített a hatalmába és nem akart elmúlni. Elképesztő agóniában feküdtem a matracomon, mind fizikailag mind mentálisan, felnéztem az órára és láttam hogy csak öt perc telt el azóta amióta utoljára ránéztem, annak ellenére hogy végtelenül hosszúnak tűnt. Óra óra után, nap nap után múlt el a nyomorúságos horror ötperces ütemeiben. 6 kilót fogytam nyolc nap alatt.

Teljesen megőrültem. Hogy pontosabb legyek, elvesztettem a hozzáférést az elmém egy nagy részéhez. Képes voltam analitikusan gondolkodni de, furcsa mód, ez volt minden. Elvesztettem a képességet hogy kreatívan gondolkodjak vagy hogy legyenek ötleteim. És bizarr módon, semmi másra nem tudtam gondolni mint magamra és az állapotra amiben vagyok. Még azután is hogy a gyógyszer hatása elmúlt, még mindig képtelen voltam bármi másra gondolni mint saját magam. Képtelen voltam figyelembe venni a fiamat, feleségemet, testvéreimet vagy a sok

barátomat. Szó szerint úgy értem hogy minden gondolatom *magamról* szólt. Ha valaki beszélt hozzám valamiről amit érzett vagy átélt, azt csak magammal tudtam összefüggésbe hozni és a saját élményeimmel. Kórosan önközéppontú lettem és teljes mértékben kizártam minden mást.

Egy kicsivel több mint egy hét után javultam, de csak addig a fokig hogy a drámaibb hatások némiképp lecsökkentek. Az egyedüli megkönnyebbülés este volt egy pár percig, amikor olvastam elalvás előtt. Hirtelen eszembe jutott hogy, régi szokás szerint, elalvás előtt vettem be a Xanax tablettámat. A nyugtató hatás talán nem az olvasástól volt hanem a Xanaxtól ? Azt gondoltam, hogy "Kétlem hogy ezeknek a kis fehér piruláknak túl nagy hatásuk lenne rám, de jobban teszem ha alapos leszek és megnézem hogy van-e valami az orvosi irodalomban a Xanaxról.

Előzőleg tíz évig szedtem Effexort abban az időben amikor a Prozacot és más Szelektív Szerotonin Visszavétel Gátló (SSRI) típusú antidepresszánsokat általánosan, majdnem rutinszerűen, ajánlották a betegeknek. Az Effexort csodálatosnak találtam. Miután öt napig szedtem az Effexort egy tizennyolc-éves energiájával és optimizmusával pattantam ki az ágyból, és minden ezután következő nap egy hasonlóan lelkesítő élmény volt. Az egyetlen probléma az volt vele, hogy egy pár óráig kis hányingert éreztem a bevétele után és egy fura és kényelmetlen stimulációt éreztem tőle. Amikor elmondtam ezeket a tüneteket az orvosomnak, ő Xanaxot írt fel az 'agitáció' ellensúlyozására. Elkezdtem szedni az Effexort közvetlenül lefekvés előtt azért hogy a hányinger akkor jöjjön elő amikor alszok, és a Xanaxot ugyanekkor vettem be. A problémák elmúltak és folytattam az életemet az életerővel amit az antidepresszáns adott.

Egy kicsit aggódtam amikor az orvosom a Xanaxot javasolta, mert tudtam hogy ez egy nyugtató és aggódtam hogy függőséget okozhat. Évtizedekkel korábban a húszas éveimben voltak már problémáim a drogokkal, és ezáltal úgy éreztem hogy kockázatnak teszem ki magamat. Az orvosom biztosított arról hogy ez 'biztonságos', így többet már nem is foglalkoztam vele. Miközben éveken keresztül szedtem ezeket a gyógyszereket, azt gyanítottam hogy biztosan kialakult egy, nem függőség, hanem egy enyhe fizikai dependencia a Xanaxhoz. Tovább szedtem a Xanaxot még azután is hogy abbahagytam az Effexort az előbb említett dependencia miatt, és azt gondoltam hogy amikor az üzleti ügyeim engedik, be kell majd vonulnom egy detox klinikára hogy 'kezeljék' a Xanax problémámat hivatásszerűen.

Forrás: <http://www.thebenzobook.com/>